

[Stensballe.]

havn; men jeg har egentlig Indtryk af, at disse Udtalelser er fremkommet, før den endelige Drøftelse i Folketinget, altsaa ogsaa forinden Drøftelsen begyndte her. Der er to store Organisationer, som har taget Stilling til dette Spørgsmaal gennem Resolutioner tidligere paa Vinteren, Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, men det var, da det af den højtærede Handelsminister i Folketinget fremsatte Lovforslag forelaa; vi har ikke hørt deres Udtalelser om det Forslag, der nu foreligger. Derfor mener jeg, det vil være rigtigt for at give alle Organisationer Lejlighed til at fremkomme med, hvad de har paa Hjerte, at der nedsættes et Udvalg her til Overvejelse af, hvad der fremkommer, og til Behandling af Forslaget i sin Helhed. Ogsaa af Hensyn til det vanskelige Omraade, der her lovgives paa, vil jeg anse det for en rigtig Stilling af det høje Landsting at tage. Men jeg ønsker samtidig at paapege, at det gennem Folketingets Vedtagelse er fastslaaet, at der vil blive søgt gennemført en Lovgivning i denne Retning og af denne Struktur, og jeg skal hermed tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Overvejelse.

Carl F. Madsen: Venstres ærede Ordfører gjorde en Bemærkning om, at dette Lovforslag var en Parallel til Loven om Erhvervs- og Arbejdsfrihed. Hvis det var rigtigt, vilde jeg være i høj Grad betænkelig ved at gaa med til det foreliggende Forslag, men det er jo ikke rigtigt, de to Ting har intet som helst med hinanden at gøre og kan paa ingen Maade sammenstilles. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, thi det vilde betyde, at vi skulde optage en Diskussion om, hvad Loven om Erhvervs- og Arbejdsfrihed indeholder, hvilke Omraader den bevæger sig paa, og hvilke Straffebestemmelser den har. Alt det ligger ikke for i Dag, det har vi haft Lejlighed til at udtale os om tidligere, og vi kan faa det ogsaa i Fremtiden, men jeg kan altsaa paa ingen Maade erkende Rigtigheden af den Udtalelse, den ærede Ordfører for Venstre fremsatte i den Henseende.

I øvrigt forbavsede det mig noget at høre de Udtalelser, Venstres ærede Ordfører fremsatte her i Dag. Jeg var ikke klogere end, at dette Lovforslag var ført igennem Folketinget med tre Partiers Stemmer, og jeg har været maaske naiv nok til at mene, at naar der er opnaaet Enighed mellem 3 eller 4 Partier, hvor mange det nu er, gælder den Aftale, der er truffet, ogsaa, naar Sagen kommer til Behandling i det andet Ting.

Men det synes ikke at være Regel mere. Jeg mener at have sporet en vis Tendens i Retning af, at man i det andet høje Ting taler saa længe, man kan, og ser at opnaa saa meget, man kan; man kan jo saa altid senere prøve, om man ikke kan naa noget mere, naar Sagen en Gang kommer over i Landstinget. Men en saadan Maade at forhandle paa er usund og kan ikke holde. Naar man har truffet en Aftale mellem Partierne, maa man staa ved den; ellers taber man ikke saa lidt af Respekten for at træffe Aftaler og af Respekten for dem, man træffer Aftaler med.

Det foreliggende Lovforslag er jo fremskaldt af den Udvikling, der er foregaaet ikke blot i vort Land, men ude i den store Verden og maaske i nok saa høj Grad ude i den store Verden. Udviklingen er gaaet fra de smaa Haandværkere og Handelsmænd til større og større Industrier og videre til Fortrustningen. Trusterne, de store Sammenslutninger, er saa undertiden optraadt med Handlinger, Beslutninger, som har vakt Opsigt og Mishag i den store Befolkning, fordi de griber for dybt ind i dennes Interesser. Det er ogsaa denne Udvikling, der har givet Anledning til, at den interparlamentariske Konference i London har taget Spørgsmaalet om Stillingen til Truster, Karteller og andre Sammenslutninger op. Det fremgaar af den Resolution, der findes optrykt i det Forslag, som blev forelagt Folketinget, at man er klar over, at disse Truster, Karteller og lignende Sammenslutninger er naturlige Fænomener i det økonomiske Liv, og at man derfor ikke kan indtage en principielt afvisende Holdning overfor dem. Paa den anden Side er man ogsaa paa det rene med, at saadanne Sammenslutninger kan være skadelige i deres Virkninger, og at det derfor baade af Hensyn til Staten og Almenvellet er nødvendigt at regulere dem. Denne af Konferencen tagne Beslutning er imidlertid overordentlig forsigtigt affattet. Reguleringen bør saaledes ikke betyde noget Indgreb i det økonomiske Liv, der er egnet til at bringe dets frie Udvikling i Fare, men den bør udelukkende indskrænke sig til at kontrollere Mulighederne for Misbrug og til at undersøge Midlerne til at bekæmpe saadanne. I Resolutionen peges der endvidere paa, at Bestemmelser om Offentliggørelse maa anses som et velegnet Middel til Bekæmpelse af Misbrug og som Grundlag for en eventuel Kontrol.

Saa vidt jeg har forstaaet, er det denne Resolution, der har givet Anledning til, at den høje Regering har fremsat Forslag til Lov om Prisaftaler i Folketinget. Jeg